

„Minden benne van,
ami ahhoz kell, hogy
a gondolatolvasás
szakértőjévé válj.”

(Psychology Today)

corvinkiado.hu

ELŐSZÓ A FRISSÍTETT KIADÁSHOZ

Kedves Olvasó!

2005-ben éppen csak elkezdtem előadásokat tartani a testbeszédéről és a nonverbális kommunikációról. Nagyon óvatos kezdet volt ez, sőt eredetileg még csak a terveimben sem szerepelt, hogy előadásokat is tartsak. De valaki, aki úgy vélte, tudok ezt-azt a témáról, megkérdezte, lenne-e hozzá kedvem, én meg gyanútlanul azt válaszoltam, hogy igen. És miután egy éven át több előadást is tartottam, vérszemet kaptam. Úgy éreztem, több mondanivalóm van, mint amennyi egy-egy előadásba belefér. Így született meg a fejemben a könyvírás gondolata.

Igaz, egyben azt is beláttam, hogy mennyire behatárolt ez az engem annyira érdeklő témakör, és előadásaimat általában kisebb, speciális érdeklődésű csoportoknak tartottam. Tehát amikor 2006-ban a nappalim kanapéján elkezdtem írni *A gondolatolvasás művészetét*, úgy véltem, hogy az minden bizonnyal csak egy maroknyi embert fog érdekelni. Attól, hogy engem a végtelenségig foglalkoztat a téma – azaz miképp lehet alkalmazni a testbeszédet és a nonverbális kommunikációt a mindennapokban –, még másokat ez nem fog ugyanígy lázba hozni. Sőt, abban sem voltam biztos, hogy találok egyáltalán kiadót művem megjelentetéséhez.

Szerencsére tévedtem.

A gondolatolvasás művészetét ez idáig több mint félmillió ember olvasta el, és harmincöt országban adták ki. Az első kiadás óta ugyan eltelt már jó néhány év, de én még ma is meglepőnek tartom ezt a tényt. És azóta sincs megállás: amikor e sorokat írom, már csak néhány hónap van hátra, és könyvem megjelenik az Amerikai Egyesült Államokban, Görögország épp most vásárolta meg a kiadás jogát, Kína pedig egy második kiadást tervez.

Ugyanakkor gondolni kell arra, hogy egy szakkönyv rendkívül gyorsan elavul. A kutatás soha nem áll meg, és az olyan jellegű vizsgálatok, amelyekről itt írok, szédületes sebességgel haladnak előre. Sok minden történt azóta, mióta a könyvemet írogatva kényelmesen üldögéltem a kanapémon. Bizonyos kutatási eredményeket a szakemberek tovább erősítettek, másokat váratlan módon finomítottak vagy helyesbítettek. Nem is beszélve arról, hogy én is új tapasztalatokkal gazdagodtam.

Ezért kimondott büszkeséggel állok elő könyvem új, átdolgozott változatával. Az előző kiadás minden egyes mondatát gondosan átolvastam, és ahol szükséges volt, javítottam, hogy megfeleljen a kutatások legutóbbi állásának. Kiemeltem néhány részt, amely aktualitását veszítette, viszont beillesztettem néhány oldalt a vadonatúj elgondolásokból, emellett igyekeztem még jobban megmagyarázni a korábbi verzióban talán nem elég érthető gondolatokat.

Remélem, könyvem elnyeri tetszésedet!

*Henrik Fexeus
Stockholm, 2019*

**EGYSZER VOLT, HOL NEM VOLT,
VOLT EGYSZER EGY...**

**NÉHÁNY
FIGYELMEZTETŐ
SZÓ**

EGY JÓ TANÁCS: NEM KELL MINDENT OLYAN KOMOLYAN VENNI!

Egyvalamit egyértelműen le akarok szögezni. Egyáltalán nem állítom, hogy ami ebben a könyvben áll, az „igaz” – legalábbis semmivel sem igazabb, mint a világunkról alkotott, bármely más szubjektív elképzelés. Könyvemben tehát olyan elméletek és ötletek találhatóak, amelyekben sok ember bízik, és amelyek megállják a helyüket különböző felmérésekben és tesztekben.

De több világkép is verseng egymással, és mindegyikük azt állítja, hogy az „igazságot” képviseli; ilyen például a kereszténység, a buddhizmus vagy a természettudományok. Tehát ha a könyvem tézisei hasznosnak is bizonyulnak, semmivel sem többek, mint metaforák, vagy ha úgy tetszik, magyarázatmodellek, amelyek egy bizonyos módon írják le a valóságot.

A különböző emberek különféle magyarázatmodelleket részesítenek előnyben, ha meg akarják érteni a valóságot. Van, aki ezt vallási modellnek nevezi, más filozófainak, és megint más tudományosnak. Hogy a könyvben található metaforák melyik kategóriába tartoznak, az attól függ, kit kérdezel. Egyesek azt mondanák, hogy tudományosak. Mások azt állítanák, hogy a pszichológia és a neuropszichológia egyáltalán nem is tudomány. Megint mások kritizálnák a könyv modelljeit, mondván: ezek összetett jelenségek olyannyira leegyszerűsített általánosításai, hogy nem is érdemes velük foglalkozni.

Én viszont nem értenék ezzel egyet. Hiszen épp ezek a metaforák, ezek a modellek bizonyultak szokatlanul használható eszközöknek ahhoz, hogy megértsünk másokat, és hatni tudjunk rájuk. De ettől ez még természetesen nem jelenti egyben azt is, hogy a dolgokat úgy írják le, mint amilyenek azok „valójában”. A pszichológiai kutatás területén folyamatos a változás, és ami ma igaz, az holnap lehet akár hamis is, majd holnapután újra igaz.

Én mindössze azt állítom, hogy ha alkalmazod azt, amit itt most megtanulhatsz, érdekes eredményekre juthatsz. Sőt, *rendkívül* érdekes eredményekre.

És remélem, hogy épp ez az, ami felkeltette az érdeklődésedet.